

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudcem Mgr. Tomášem Blažkem ve věci

žalobců: a) M. N.
b) L. B.
zastoupeni advokátem JUDr. Ing. Jiřím Špeldou
sídlem Šafaříkova 666/9, 500 02 Hradec Králové

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobách proti rozhodnutím žalovaného ze dne 2. 9. 2022, č. j. OAM-735/ZA-ZA10-ZA14-2022, a ze dne 14. 12. 2022, č. j. OAM-918/ZA-ZA11-ZA14-2022,

takto:

- I. Žaloby se zamítají.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovenému zástupci žalobců, advokátovi JUDr. Ing. Jiřímu Špeldovi, se přiznává odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů ve výši 8 228 Kč. Uvedená částka mu bude vyplacena z prostředků Krajského soudu v Hradci Králové do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobci podali samostatné žaloby proti shora označeným rozhodnutím, kterými žalovaný zastavil řízení o žádostech žalobců o udělení mezinárodní ochrany podle § 25 písm. i) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu („zákon o azylu“). Žalovaný totiž vyhodnotil podané žádosti jako nepřipustné podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu. Krajský soud usnesením ze dne 15. 2. 2023 spojil tyto žaloby ke společnému projednání, neboť obě věci spolu úzce skutkově souvisí – žalobci jsou manželé a žalobkyně uváděné důvody, pro které žádá o mezinárodní ochranu, jsou z velké části odvozeny od důvodů uváděných žalobcem.

II. Shrnutí argumentace obsažené v žalobách a ve vyjádřeních žalovaného

2. Žalobce uvedl, že svou v pořadí druhou žádost o udělení mezinárodní ochrany v ČR podal z toho důvodu, že došlo ke zhoršení politické situace v Gruzii. Obává se proto, že by mohl být po návratu do země usmrcen či minimálně uvězněn. Dále má v ČR manželku, která se zde léčí.
3. Skutečnost, že došlo ke zhoršení situace v Gruzii, lze snadno ověřit z veřejně dostupných zdrojů. Žalobce v této souvislosti odkázal na několik internetových článků, z nichž má vyplývat, že Gruzie není bezpečnou zemí, protože v roce 2020 v ní byl změněn volební zákon, který zavedl nerovné podmínky pro opoziční strany. Navíc po parlamentních volbách, které se konaly v uvedeném roce, byl zatčen Nika Melia, vůdce jedné z největších opozičních stran v zemi. V červenci 2021 pak byli násilně napadeni novináři při protestu v Tbilisi, jeden z novinářů na následky zranění dokonce zemřel. Podle žalobce to dokazuje, že v zemi panuje politická krize a jsou potlačována základní lidská práva a svobody. V zemi je také rozsáhlá korupce. Například Bidzině Ivanišvilimu se podařilo obsadit klíčové gruzínské veřejné instituce, aniž by oficiálně zastával nějakou funkci.
4. Žalobce má obavy z pronásledování v případě návratu do země původu, neboť je veteránem rusko-abcházské války. Od roku 2018 veteráni z této války vystupují proti gruzínské vládě kvůli její toleranci ruských (okupačních) vojsk na území Gruzie. Gruzínská vláda se snaží tyto protestní hlasy umlčet, a to zastrašováním a zatýkáním nepohodlných osob. Zastrášovala i žalobce, kterého policie několikrát zadržela na více než týden z důvodu domnělého držení zbraně. Žalobce byl takto zadržen celkem třikrát. Má tedy důvodnou obavu, že by se tato situace po jeho návratu mohla opakovat.
5. Dále žalobci reálně hrozí vážná újma ve smyslu § 14a zákona o azylu. Několik lidí, které žalobce osobně zná, již bylo zatčeno či odsouzeno, protože se účastnili rusko-abcházské války (tj. bojovali proti Rusku). Plukovník byl usmrcen, jeden spolubojovník žalobce byl nakonec za úplatek propuštěn a teď se skrývá v Turecku. To je v Gruzii jediná cesta, jak se dostat z vězení. Žalobce má s korupcí osobní zkušenost, pokaždé když byl policií zadržen, musel se z vězení vykoupit, což ho stálo skoro celý jeho majetek.
6. Žalobkyně poukázala na důvody uváděné jejím manželem. Konstatovala, že žalobce měl v Gruzii problémy kvůli tomu, že byl politicky aktivní, byl proto i několikrát zadržen. Namítla proto, že závěr žalovaného, podle něž žalobkyně neuvedla žádnou novou skutečnost, je nesprávný. Žalovaný navíc porušil povinnost uloženou § 23c zákona o azylu, a to povinnost zjistit přesné a aktuální informace z různých zdrojů o zemi původu

žalobkyně. Evidentně vycházel pouze z materiálu „Hodnocení Gruzie jako bezpečné země původu – stav duben 2022“, nikoliv též ze zdrojů mezinárodních organizací. Žalovaný také použil tento materiál pouze k obecnému zhodnocení situace v zemi původu žalobkyně, nikoliv ke zhodnocení skutkových okolností týkajících se přímo žalobkyně. V době rozhodování žalovaného už uvedený materiál ani nebyl aktuální.

7. Žalovaný ve vyjádřeních k žalobám setrval na svých závěrech obsažených v napadených rozhodnutích.

III. Ústní jednání

8. Během jednání konaného dne 15. 2. 2023 nejprve zástupce žalobců shrnul námitky obsažené v podaných žalobách a pověřený pracovník žalovaného odkázal na obsah napadených rozhodnutí a na vyjádření žalovaného k žalobám. K věci se poté vyjádřil také žalobce. Konstatoval, že situace v Gruzii je velmi špatná. Jeho kamarády, s nimiž bojoval proti Rusku, tam nyní pronásledují a zavírají do vězení. K dotazu soudu, proč teprve ve své druhé žádosti o mezinárodní ochranu sdělil, že byl již v minulosti zastrašován gruzínskou policií, žalobce uvedl, že v řízení o první žádosti nevěděl, co má dělat. Také se bál toho, že se bude muset vrátit do Gruzie. K dotazu soudu, zda v Gruzii vyvíjel nějaké politické aktivity, žalobce uvedl, že žádné takové aktivity nevyvíjel. V Gruzii je ale nyní proruská vláda a ta pronásleduje všechny, kteří dříve bojovali proti Rusku. K dotazu, kteří konkrétní lidé byli z těchto důvodů zatčeni a odsouzeni, žalobce pouze obecně uvedl, že nezná přesné počty, někteří lidé jsou ve vězení, někteří zemřeli, postihla je například nějaká nehoda. Většina bývalých vojáků ale odjela do zahraničí.
9. Zástupce žalobců dále navrhl, aby soud doplnil dokazování o články, na které žalobce odkázal v žalobě. Soud tomuto návrhu nevyhověl (k důvodům viz níže). Pověřený pracovník žalovaného neuplatnil žádné důkazní návrhy.

IV. Posouzení věci krajským soudem

10. Krajský soud přezkoumal napadená rozhodnutí v rozsahu žalobních námitek v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního („s. ř. s.“).
11. Ze správního spisu soud konstatuje, že žalobci poprvé požádali o udělení mezinárodní ochrany v ČR v roce 2019 (žalobkyně dne 13. 3. 2019 a žalobce dne 3. 6. 2019).
12. Žalobce v řízení o jeho první žádosti uvedl, že v ČR má manželku a synovce a že v Gruzii je špatná ekonomická situace. Kromě ekonomických problémů ale jiné problémy ve vlasti neměl, a to ani se státními orgány. Žalobce se dále obával, že Gruzie bude obsazena Ruskem a on jako válečný veterán z války o Abcházii z let 1992-1993 bude v ohrožení.
13. Žalovaný rozhodl dne 14. 6. 2019 o zamítnutí žádosti žalobce pro zjevnou nedůvodnost dle § 16 odst. 2 zákona o azylu. Krajský soud poté rozsudkem ze dne 6. 10. 2020 zamítl žalobu podanou žalobcem proti uvedenému rozhodnutí žalovaného. Tento rozsudek byl zrušen pro procesní vady rozsudkem Nejvyššího správního soudu („NSS“) ze dne 30. 7. 2021. Krajský soud opětovně zamítl žalobu rozsudkem ze dne 23. 2. 2022. NSS následně, usnesením ze dne 30. 6. 2022, č. j. 3 Azs 80/2022 – 41, odmítl kasační stížnost podanou žalobcem proti poslední uvedenému rozsudku krajského soudu.
14. Žalobkyně svou první žádost zdůvodnila tím, že do ČR přijela se synovcem, který zde má podstoupit operaci kolene. Uvedla, že mu chce pomoci a být s ním v ČR. Dále poukázala na své zdravotní potíže (se srdcem, kyčlí a vysokým tlakem). V zemi původu ale nebyla nucena vyhledat lékařskou péči a léčila se sama za pomoci běžně dostupných léků.
15. Žalovaný rozhodl dne 14. 6. 2019 o neudělení mezinárodní ochrany žalobkyni. Krajský soud poté rozsudkem ze dne 6. 10. 2020 zamítl žalobu podanou žalobkyní proti uvedenému rozhodnutí žalovaného. Tento rozsudek byl zrušen pro procesní vady rozsudkem NSS ze dne 7. 4. 2021. Krajský soud opětovně zamítl žalobu rozsudkem ze dne 30. 11. 2021. NSS následně, usnesením ze dne 22. 4. 2022, č. j. 4 Azs 448/2021 – 42, odmítl kasační stížnost podanou žalobkyní proti poslední uvedenému rozsudku krajského soudu.
16. Žalobci podruhé požádali o udělení mezinárodní ochrany v ČR v roce 2022 (žalobce dne 4. 8. 2022 a žalobkyně dne 3. 6. 2019).
17. Žalobce uvedl jako důvod podání své druhé žádosti skutečnost, že v ČR má manželku, která se zde léčí. Ve vlasti mu také nyní hrozí problémy ze strany současné vlády kvůli jeho působení v rusko-abcházské válce v letech 1992-1993. Současná gruzínská vláda je nakloněna Rusku, žalobce tak má obavy, že by mohl být zlikvidován nebo uvězněn. Bývalí vojáci, kteří bojovali proti Rusku, tyto problémy mají. V minulém řízení neřekl vše, protože měl obavu, že informace, které zde sdělí, budou předány do Gruzie, nyní už ví, že se tak neděje. V minulosti byl žalobce již třikrát zadržen policií, v roce 2018 byl zadržen na týden, policie zjišťovala, zda nemá nějaké zbraně. Dělo se tak proto, že skupina veteránů z války vystupovala proti vládě, která je chtěla zastrážit.
18. Žalobkyně zdůvodnila svou druhou žádost tím, že v Gruzii s manželem prodali dům a nemají se kam vrátit. Manžel měl v Gruzii problémy, byl politicky aktivní, několikrát byl zadržen. Kdyby se vrátil do vlasti, zavřeli by jej. Žalobkyně se bez něj do vlasti nemůže vrátit, neví, co by tam bez něj dělala.

19. Žalovaný posoudil opakované žádosti žalobců jako nepřijatelné, a to v rozhodnutích, která jsou nyní předmětem soudního přezkumu.
20. V nynějším soudním řízení je stěžejní otázkou, zda skutečnosti uplatňované žalobci v nových žádostech o udělení mezinárodní ochrany lze podřadit pod ustanovení § 11a odst. 1 zákona o azylu, tedy zda se jedná o nové skutečnosti nebo zjištění, které nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozích pravomocně skončených řízeních [§ 11a odst. 1 písm. a) zákona o azylu]. Případné nové skutečnosti či zjištění by zároveň musely svědčit o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a zákona o azylu [§ 11a odst. 1 písm. b) téhož zákona].
21. Jak totiž konstantně judikuje Nejvyšší správní soud, institut opakované žádosti neslouží k upřesňování či skutkovému doplňování předchozí žádosti. Jeho hlavním účelem je postihnout případy, kdy se objeví takové závažné skutečnosti, které by mohly azylově relevantním způsobem ovlivnit postavení žadatele a které žadatel nemohl uplatnit během předchozího řízení (viz např. rozsudek ze dne 11. 6. 2009, č. j. 9 Azs 5/2009 – 6, nebo usnesení rozšířeného senátu ze dne 6. 3. 2012, č. j. 3 Azs 6/2011 – 96).
22. V nyní posuzované věci žalobci v opakovaných žádostech o udělení mezinárodní ochrany uvedli zčásti shodné důvody jako v řízeních o předchozích žádostech, zčásti nové důvody. Soud je nicméně v případě těchto nových důvodů názoru, že žalobci je buď mohli uplatnit již ve svých prvních žádostech o udělení mezinárodní ochrany, anebo u nich není splněna podmínka stanovená v § 11a odst. 1 písm. b) zákona o azylu (tedy že nové skutečnosti svědčí o tom, že by žalobci mohli být vystaveni pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že jim hrozí vážná újma podle § 14a zákona o azylu).
23. Nově uvedenou skutečností, kterou žalobci bezpochyby mohli uplatnit již ve svých prvních žádostech o udělení mezinárodní ochrany, je tvrzení, že žalobce byl v minulosti zavražďován gruzínskou policií. Žalobce nic takového ve své první žádosti nesdělil, naopak výslovně uvedl, že kromě ekonomických problémů neměl ve vlasti žádné problémy. Žalobce danou změnu ve svém „azylovém příběhu“ vysvětluje tím, že v minulém řízení měl obavu, že informace, které zde sdělí, budou předány do Gruzie. Podle názoru krajského soudu ale nejde o legitimní důvod pro takovou zásadní změnu v tvrzeních žalobce. Žalobce byl jistě již v řízení o jeho první žádosti poučen o tom, že je jeho povinností uvést všechny skutečnosti relevantní pro posouzení žádosti. Žalobce se této povinnosti nemůže zprostit obecným a ničím nepodloženým poukazem na obavu, že informace, které sdělí českému správnímu orgánu, budou předány do Gruzie.
24. Žalobce ve své opakované žádosti dále uvedl, že ve vlasti mu nyní hrozí problémy ze strany současné vlády kvůli jeho působení v rusko-abcházské válce v letech 1992-1993. Současná gruzínská vláda je nakloněna Rusku, žalobce tak má obavy, že by mohl být zlikvidován nebo uvězněn. Bývalí vojáci, kteří bojovali proti Rusku, tyto problémy mají. V žalobě k tomu namítl, že v Gruzii došlo v posledních letech ke zhoršení politické situace a Gruzie není nadále bezpečnou zemí.
25. Krajský soud k tomu uvádí, že zhoršení bezpečnostní či politické situace v zemi původu může v konkrétním případě založit přípustnost opakované žádosti o mezinárodní ochranu. Soud ale nemá za prokázané, že by v Gruzii došlo k takovému zhoršení situace, že by tím byla odůvodněna nutnost meritorně posoudit opakované žádosti žalobců.

26. Soud připomíná, že první žádost žalobce byla zamítnuta pro zjevnou nedůvodnost dle § 16 odst. 2 zákona o azylu. Žalobce totiž dle žalovaného neprokázal, že v jeho případě nelze Gruzii považovat za bezpečnou zemi původu. Aby tedy mohla být opakovaná žádost žalobce posouzena jako přípustná, muselo by v mezidobí dojít v Gruzii k takové změně situace, že by již Gruzie buď obecně nebyla hodnocena jako bezpečná země původu, anebo že by ji nebylo možné považovat za bezpečnou zemi původu přinejmenším ve vztahu k žalobci.
27. Gruzie (s výjimkou Abcházie a Jižní Osetie) se ale nadále nachází na seznamu bezpečných zemí původu obsaženém v § 2 vyhlášky č. 328/2015 Sb., kterou se provádí zákon o azylu a zákon č. 221/2003 Sb., o dočasné ochraně cizinců. Soud nepopírá, že v Gruzii mohlo dojít k určitému zhoršení politické situace, na něž žalobce poukazuje v žalobě. Dané zhoršení však zjevně nebylo natolik závažné, aby ČR kvůli němu přestala Gruzii obecně považovat za bezpečnou zemi původu. Tento závěr, jak je krajskému soudu známo z jeho úřední činnosti, podporuje i aktuální rozhodovací praxe správních soudů.
28. Každý žadatel pocházející z bezpečné země původu samozřejmě musí mít možnost prokázat, že v jeho konkrétním případě by se domněnka bezpečnosti uplatnit neměla. Za tímto účelem musí žadatel prokázat, že právě jemu „*brozí větší riziko pronásledování nebo vážné újmy než ostatním osobám v obdobném postavení [...] tudíž označení určité země za bezpečnou zemi původu v podstatě zvyšuje důkazní břemeno na straně žadatelů o mezinárodní ochranu*“ (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2008, č. j. 5 Azs 66/2008 – 70).
29. Žalobce ale nevyvrátil domněnku, že Gruzii lze ve vztahu k němu považovat za bezpečnou zemi původu. Neučinil tak v řízení před žalovaným, ale ani v nynějším soudním řízení. V žalobě sice odkázal na internetové články, kterými dokládal zhoršení situace v jeho zemi původu. Krajský soud ale po seznámení se s těmito články neshledal, že by byly relevantní pro posouzení této věci. Považoval proto za nadbytečné provádět jimi důkaz. Články obsahují popis obecné politické situace v Gruzii, poukazují na problémy s korupcí, na změnu volebního zákona, k němuž došlo v roce 2020 atd. Netýkají se však nijak přímo žalobce a jím tvrzených problémů, které údajně nyní v Gruzii mají veteráni rusko-abcházské války. Žalobce přitom výslovně odvozuje své obavy, že bude zlikvidován nebo uvězněn, ze skutečnosti, že on sám je také veteránem této války. Žalobce v Gruzii nevyvíjel žádné politické aktivity (což sám potvrdil k dotazu soudu). Žalobce nijak nedoložil ani své tvrzení, že někteří lidé, které on osobně zná, již byli zatčeni či odsouzeni, protože se účastnili rusko-abcházské války.
30. Pokud jde o žalobkyni, ta ve své žalobě poukázala především na důvody uváděné jejím manželem (žalobcem). Soud však potvrdil závěry žalovaného o nepřípustnosti opakované žádosti žalobce (viz výše).
31. Žalobkyně dále namítla, že žalovaný porušil povinnost zjistit přesné a aktuální informace z různých zdrojů o zemi původu žalobkyně, neboť vycházel pouze z materiálu „Hodnocení Gruzie jako bezpečné země původu – stav duben 2022“. K tomu soud uvádí, že žalobkyně zdůvodnila svou opakovanou žádost tím, že v Gruzii s manželem prodali dům a nemají se kam vrátit. Manžel měl v Gruzii problémy, byl politicky aktivní, několikrát byl zadržen. Kdyby se vrátil do vlasti, zavřeli by jej. Žalobkyně se bez něj do vlasti nemůže vrátit, neví, co by tam bez něj dělala. Za těchto okolností soud považuje za

dostatečné, že žalovaný si obstaral jako podklad pro své rozhodování jedinou zprávu o zemi původu, a to zprávu „Hodnocení Gruzie jako bezpečné země původu – stav duben 2022“. Žalobkyní uvedené důvody, pro které podala opakovanou žádost o mezinárodní ochranu, byly odvozeny od důvodů uvedených žalobcem. Pro posouzení opakované žádosti žalobce bylo nutné určit, zda je Gruzie nadále bezpečnou zemí původu (ať již obecně, nebo ve vztahu k žalobci, potažmo oběma žalobcům). Jedná se tedy o relevantní zprávu o zemi původu.

32. Tato zpráva pak z povahy věci obsahuje obecné informace o Gruzii, nejedná se o adresnou zprávu pořízenou za účelem posouzení důvodů uvedených v žádosti o mezinárodní ochranu podané konkrétním žadatelem. Teprve pokud by žalobce prokázal, že v jeho případě nelze Gruzii považovat za bezpečnou zemi původu, musel by žalovaný shromáždit takové zprávy o zemi původu, které by mu umožnily provést plnohodnotné posouzení důvodů uváděných žalobcem v jeho žádosti.
33. Nedůvodná je dále námitka, že žalovaný měl vycházet například také ze zdrojů mezinárodních organizací. Procedurální směrnice počítá s tím, že hodnocení, zda je určitá země bezpečnou zemí původu, bude provádět členský stát, který posuzuje žádost o mezinárodní ochranu. V čl. 37 odst. 3 podmiňuje toto hodnocení tím, že se má zakládat na řadě zdrojů informací, zejména informací z jiných členských států, od Evropského podpůrného úřadu pro otázky azylu, Úřadu vysokého komisaře OSN pro uprchlíky, Rady Evropy a jiných významných mezinárodních organizací. Zpráva „Hodnocení Gruzie jako bezpečné země původu“ tyto podmínky splňuje. Soud nepřisvědčil ani námitce, že zpráva nebyla v době rozhodování žalovaného aktuální. V době rozhodování žalovaného neuplynul od momentu zpracování předmětné zprávy ještě ani rok, což soud považuje v daném případě za adekvátní. Zpráva nebyla zastaralá.

V. Závěr a náklady řízení

34. Krajský soud z výše uvedených důvodů shledal, že námitky uplatněné žalobci jsou nedůvodné. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žaloby dle § 78 odst. 7 s. ř. s.
35. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobci nemají právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměli úspěch; žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.
36. Soud ustanovil žalobcům k ochraně jejich práv v tomto řízení zástupce, a to advokáta JUDr. Ing. Jiřího Špeldu. Hotové výdaje a odměnu za zastupování ustanoveného zástupce platí stát (§ 35 odst. 10 s. ř. s.). Ustanovený advokát vyúčtoval odměnu právního zastoupení spočívající ve dvou úkonech právní služby. Soud tedy advokátovi přiznal odměnu dle § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a) a g), § 13 odst. 1 a odst. 4 vyhlášky MS č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), za 2 úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení; účast na jednání soudu) ve výši 6 200 Kč, 2 paušálních částek náhrady hotových výdajů po 300 Kč, tj. 600 Kč. Advokát je plátcem DPH, přiznaná odměna se tedy zvyšuje o částku odpovídající dani ve výši 21 % (tj. o 1428 Kč). Celkem tak soud přiznal ustanovenému zástupci odměnu za zastupování a náhradu hotových

výdajů ve výši 8 228 Kč. Uvedená částka mu bude vyplacena z prostředků krajského soudu do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 22. února 2023

Mgr. Tomáš Blažek v. r.
samosoudce